

První a druhou slohu této písně v definitivním vydání (budeme je označovat III.) převzal Sušil ze sbírky první (označujeme dále: I.), ale zavedl důsledně tvary hanáckého dialektu od Rousínova, kde píseň uvádí, že sebral (*červenou — červenó; milý — milé*). Třetí slohu *Tu máš, milé, našu lásku, všem mládencům na vokážku* převzal z přípisu perem v příručním výtisku. Čtvrtou slohou se vrací k 1. sloze I., ale v 2. verši zužitkovává přípisek tužkou (*červený šáteček*) a převádí jej do hanáckého dialektu (*červené*). Jiný přípisek perem, který najdeme v příručním výtisku (*pěkný bílý šátek*), dává dále do poznámky pod čáru (*pěkné bílé šátek*). Druhou část tohoto přípisu však vynechává (*obhlédla se, kde syneček koně pase*). 5. sloha III. je vzata z přípisu: *Do půlnoci vyšívala, od půlnoci zamétala*, při čemž místo půlnoci vytištěno *půlnoce*. 6. sloha III. vzata z I. se změnou: *polévala — polívala*. Nezužitkovan zůstal tu přípisek: *Dyž sekničku zamétala, slozama ju polívala*. 7. sloha III. je vzata z I., ale 2. verš vytvořil Sušil z původního znění I.: *hned jí metličku vydřela* a z přípisu *pometlo jí z ruk (vydřela)* a dal mu znění *metličku jí z ruk vydřela*. Podobně vytvořil znění slohy 8. v III. z původního, příliš spisovně znějícího textu v I.: *Ustup, dcero uplakaná, šak si já zametu sama* a z drsného přípisu *Hybaj, mrcho ucóraná, néseš mýho doma hodna* a dal jí znění: *Hybaj, dcero uplakaná, néseš mýho doma hodná*. Další část původního textu I. (*Nepolívej ju slozama, máš voděnku za dvěřama*) dal do poznámky pod čarou. 9. sloha jest vzata z přípisu, kdežto jiné připsané znění této slohy (*Šla milému žalovati: Zlá, synečku, zlá tvá máti*) jest dáno do poznámky pod čáru a znění původního textu I. (*Přišel milý, žalovala, že maměnku rozhněvala*) jako méně zdařené vypuštěno vůbec. 10. sloha III. je vzata z I. se změnou *dlouho — dlóho*, podobně i sloha 11. (*tvého — tvýho; cizého — cezího*). Nezužitkovan v definitivním textu zůstal přípisek *Pudeme do neznámosti, tam nás P[án] B[ůh] neopustí*, poněvadž by se tím asi prodlužoval baladický spád vyprávění, stejně jako variant oslovení dívčina mužem *Seber, milá, baj střevičky, půjdem od té zlé mamičky*, kdežto další přípisek *Jak do pole přicházeli, byl syneček v zlém důmění* dán do poznámky pod čarou. Vynecháno také dvojverší z I. *A když přišli na rozcestí, nenadála se neštěstí* a místo něho jako sloha 12. vzat verš z I. *A když přišli na trávníčky* a doplněn přípisem 2. verše *pohledni mně do hlavičky*. V 13. sloze nahradil Sušil znění I. *Kolik vlásků pokřiveno, toli slzí uroněno* přípisem novějším [*kolik vlásků*] *přeložila, toli slzí uželila* (v tisku je méně správně: *tolik*). Do poznámky pod čáru byl dán přípisek: *Požehnaj se, Anko milá, je čas, bys smrt podstúpila. Co bych se já mohl ženit, mojí matce vůlu splnit*. Sloha 14. a 15. je vzata z I. se změnou *tmavých — tmavých* a přípisek [*A když*] *přišli přes ty lesy, roztrhnul ji na tři kusy* dán do poznámky. Poslední slohy textu v III., t. j. sl. 16. až 18. ani variant z Hodonína (v poznámce) a z Telče (v pozn. sl. 6. a 7.) v příručním výtisku nejsou. Z toho plyne, že kromě tohoto příručního výtisku měl Sušil ještě jiné zápisy této písně.

Myslíme, že tento úmyslně zevrubný rozbor textové redakce Sušilovy je dosti přesvědčivý, aby nám dosvědčil, že Sušil z rozličných zapsaných variantů písně skládal výslední text ideově i esteticky nejlepší, při čemž znění méně cenná, ale přece podle jeho názoru pozoruhodná dával pod čáru do poznámek. Kromě toho je patrné, že Sušil texty I. opravoval pro III. do přesnějšího dialektického znění, a patrně, skládaje výslední text z rozličných variantů dialekticky se různících, upravoval tu a tam dodatečně také dialekt. To bychom mohli doložit také mnoha jinými případy. Jako příklad pro tuto jeho praxi uvádíme č. 122 ze sbírky I., kde je v jeho příručním výtisku připsána sloha v dialektu hanáckém, ale v definitivním textu v III. je uvedena v dialektu slováckém, ježto je zbytek písně zapsán v Boršicích u Uherského Brodu.

Příruční výtisk Sušilův nám vypravuje také ještě o několika jiných stránkách jeho práce. Zatím co většina písní z první i z druhé sbírky je pojata do třetí, jsou texty v třetí sbírce podstatně změněny, doplněny a nově zredigovány. V příručním výtisku však zůstalo mnoho variantů, jichž Sušil neužil, pokládaje je jen za materiál méněcenný. Vidíme z něho také, že Sušil sledoval podobné písně německé i polské, opětovně si je opisoval, činil si poznámky o podobných písních, hyperbolách a pod. v písních polských a rusínských i k nově zapsaným variantům (na př. u č. 152 I. si